

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/129/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204731
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2717204731.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX, zastúpený: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, Poprad, IČO: 44 250 029, o zaplatenie 3.993,49 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica, č. k. 7Csp/160/2017-65 zo dňa 20. februára 2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Skalica č. k. 7Csp/160/2017-94 zo dňa 18. mája 2018, v časti výroku II. o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti náhrady trov konania vo výroku II. p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd uznesenie odôvodnil tým, že § 159 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) vyjadruje prekážku súdneho konania (litispedencia), ktorá zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká, ak je na súde začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Začatie konania podaním návrhu má vplyv na procesné vzťahy, ktoré vznikli medzi účastníkmi konania. Zo spisov Okresného súdu Skalica sp. zn. 7Csp/160/2017 a 5Csp/66/2017 mal súd preukázané, že ide o súdne konania, v ktorom vystupujú rovnakí účastníci, v konaniach sú opísané rovnaké skutkové okolnosti a uplatňovaný nárok žalobcu vyplýva z rovnakej zmluvy uvedenej v oboch konaniach. Nakoľko je neprípustné, aby o tej istej žalobe prebiehali na súde viaceré konania (pod rôznymi spisovými značkami), súd zastavil konanie o zaplatenie sumy 3.603,93 eura s príslušenstvom vedené pod sp. zn. 7Csp/160/2016 (to, ktoré začalo neskôr) v zmysle § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 145 ods. 1 CSP, pretože v tejto veci už je na Okresnom súde Skalica vedené konanie pod sp. zn. 5Csp/66/2017, ktoré začalo skôr a v ktorom bude rozhodnuté o žalobe žalobcu. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP. V danom prípade zastavenie konania späťvzatím žaloby procesne zaviniť žalobca a v takom prípade súd priznáva nárok na náhradu trov konania proti strane. Aj napriek uvedenému súd nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán, nakoľko mal preukázané, že právny zástupca žalovaného v konaní vedenom na tunajšom pod sp. zn. 5Csp/66/2017 podal vyjadrenie k žalobe, ktoré sa svojím obsahom zhodovalo s vyjadrením k žalobe doručeným súdu v tomto konaní (7Csp/160/2017). Podľa názoru súdu prvej inštancie je spravodlivejšie nepriznať náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán, keďže právny zástupca žalovaného použil vyjadrenie vypracované pre konanie 7Csp/160/2017 a zaslal ho aj do konania 5Csp/66/2017.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti výroku II. o náhrade trov konania podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď rozhodol o nepriznaní trov konaniam žalovanému, a to s poukazom na § 257 CSP. Žalovaný je presvedčený o tom, že v konaní je pri rozhodovaní o náhrade trov konania namieste postup v súlade s § 256 ods. 1 CSP, pretože tu nie sú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa. Nepriznanie náhrady trov konania za splnenia všetkých zákonných podmienok je v rozpore s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Nie je spravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, nezískal náhradu trov konania, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Žalovaný poukázal na to, že žalobca si uplatnil svoj žalobný nárok prostredníctvom kvalifikovanej právnej pomoci, bol zastúpený právnym zástupcom; že žalobca nebol úspešný z dôvodu svojho zavineného konania; žalobca je tou stranou sporu, ktorá má v rukách to, koho označí za stranu v konaní ako aj to čo bude predmetom konania. Žalovaný poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/170/2013. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, ale aj si všímať okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Do úvahy teda treba brať tiež postoj strany, žalobcu v konaní ako aj postoj žalovaného. Vo vzťahu ku konštatovaniu súdu v rámci odôvodnenia uznesenia o zhode vyjadrení žalovaný udáva, že si len splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 167 ods. 2 CSP kedy na výzvu súdu zo dňa 07.09.2017 sa písomne vyjadril k uplatnenému nároku, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Za daného stavu má žalovaný ako úspešný účastník konania nárok na náhradu trov konania s poukazom na § 255 ods. 1 CSP s tým, že podmienky na aplikáciu 257 CSP neboli splnené. Na základe uvedeného v zmysle § 355 a nasl. CSP žalovaný navrhol, aby odvolací súd s poukazom na § 388 CSP z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že žalovanému prizná plnú náhradu trov konania.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalovaný si uplatňuje trovy konania za identické úkony, pričom tento úkon preukázateľne urobil iba v jednom konaní s poukazom, že jeho právo na uplatňovanie mu zostalo zachované v plnom rozsahu. Žalobca v súvislosti s uvedeným poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/21/2019 ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 481/2015. Žalovaný neurobil taký úkon, pri ktorom by mu trovy vznikli, preto žalobca navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v časti výroku II. o náhrade trov konania nie je dôvodné.

5. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania správne, ak žalovanému náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

7. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil tým, že žalobca zaviniel zastavenie konania, avšak súd v tejto veci aplikoval moderačné právo súdu podľa § 257 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl v tom, že právny zástupca žalovaného v konaní vedenom na tunajšom pod sp. zn. 5Csp/66/2017 podal vyjadrenie k žalobe, ktoré sa svojím obsahom zhodovalo s vyjadrením k žalobe doručeným súdu v tomto konaní (7Csp/160/2017) a preto je podľa názoru súdu prvej inštancie spravodlivé nepriznať náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán, keďže právny zástupca žalovaného prakticky použil vyjadrenie vypracované pre konanie 7Csp/66/2017 a zaslal ho aj do konania 5Csp/160/2017.

8. Žalovaný v odvolaní nespochybnil skutočnosť, že vyjadrenie, ktoré doručil v tomto konaní doručil aj do konania so sp. zn. 5Csp/66/2017. V prejednávanej veci je pre úplnosť potrebné dodať, že žalobca spolu so žalobou zaslal aj sprievodný list, v ktorom vysvetľuje, že dňa 14.03.2016 zaslal poštou na súd rovnakú žalobu, ale v podateľni súdu ho informovali, že takúto žalobu neevídujú, preto žalobu podáva opakovane. Následne zo späťvzatia žaloby (č.l. 62) je zrejmé, že po tom, ako žalobca dostal informáciu, že na súde sú vedené dve konania v tej istej veci, zbral v poradí druhú žalobu späť.

9. V prejednávanej veci za vyššie uvedených okolností došlo k výnimočnej situácii, k nesprávne poskytnutej informácii žalobcovi, na základe ktorej podal žalobu opakovane, súd žalobu doručoval žalovanému, ktorý sa k žalobe opakovane vyjadril. Dôležité však je, že žalovaný zaslal súdu totožné vyjadrenie ako v predchádzajúcej veci, preto nebolo možné dospieť k záveru, že by mu reálne vznikli trovy konania za úkony právnej služby, tak ako to uviedol žalovaný v odvolaní. Žalovaný nevypracoval iné, odlišné, prípadne doplnené vyjadrenie k žalobe, preto reálne nevykonal žiadnu prácu, ktorá by mala charakter úkonu poskytnutej právnej služby. Zaslanie rovnakého vyjadrenia nemožno považovať za také vynaložené trovy konania, ktoré by mali byť žalovanému priznané. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného že nešlo o nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pretože výklad citovaného ustanovenia § 257 CSP a s ním ustálená súdna prax považuje za dôvody hodné osobitného zreteľa iné situácie a iné skutočnosti. K právnemu názoru žalovaného je potrebné uviesť, že dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Podľa názoru odvolacieho súdu aj v tejto prejednávanej veci došlo k výnimočnej procesnej situácii, keď žalobca podal žalobu opakovane potom, ako mu súd oznámil, že jeho predchádzajúcu žalobu doručovanú poštou neevídujú, čo sa neskôr ukázalo ako mylná informácia. Za prípadný omyl súdu nemôže niesť zodpovednosť žalobca a ani súd pri množstve podaní, ktoré sú mu doručované. Preto v takejto výnimočnej situácii, s prihliadnutím ku skutočnosti, že žalovaný do spisu zaslal zhodné podanie ako vo veci predchádzajúcej, bolo možné dospieť k záveru, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznala. Aj z čl. 2 CSP vyplýva, že ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Odvolací súd sa preto stotožňuje s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie, že by nebolo spravodlivé v prejednávanej veci za vyššie uvedených okolností priznať náhradu trov konania žalovanému.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov konania vo výroku II. v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

11. V odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 396 CSP vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalobca si ale náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

12. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).